

Latweesħu Awisħu Stahstu noda fha.

Nº 56.

Peekdeen, 13. julijs.

1901.

Nefatizige e.

Nowele iż-ġażżeju bñihmes. No A. Sauleeħha.

(Beigums.)

Wairakas fwehtdeenās Made għajja u patahlo bañiżu, zeredama tur Juri fastapt — protams, nu tā neċau fashi. Warbuht iſrunatos, kas sin, ari salabtu... ja ne wairak, tad redsetu wiċċu. Bet tajäs reis ġuris nebija u bañiżu għajjis.

Kahdha rudens fwehtdeenas peewakaré Kalwainu deenestneez pahnahha no bañiżas. Kad zitu lauħu nebija klaħt, Made minni weenaldfiġi ewwaizajās:

„Bij dauds lauħu bañiżu?“

„Nekas... tā pawidam.“

„Waj no Robeschneekem ari nebix kahds?...“

„Nesinu, miċċa, — ak ja, Majina bija.“

„Sa k warbuht redseji ari manejo...“ un Made skatijas pa logu ahrā, itkà tur buħtu kas labs ko redset, bet roka, ko wina nolaida u galda, eedrebejjas un halbs kluwa dobjal, itkà kaifs ppepefchi buħtu pheeħmazis.

„Ne-e. Warbuht ar' bija, bet neredseju. Majinu gan fäti... meħs weħl wezu radu... Issteizamees tikutikam.“

„Ko t' fchi labu stahstija?“

„Scho un to... Wina jau taħħos zilweżiñi — farunà dauds ko... Tā par to pašču Robeschneeku Karlinu... Wei — fchi Leelnagu Karle — nepasiħsti?“ runataja ewwaizajās.

Made papurinajha galwu.

„Tā? Es wina jau fien pasiħstu. Reis, kad ta bija weħl tikai mitens, dsiħwo jàm kaiminōs.“

„Nu, ko tad Majina stahstija?“

„Stipri jau fħekkudajha... Efti tħira is-ġaifha zilweħi, neesot fchi taħħas weħl fawwa muħxsinu redsejuse. Un u deħħleesheem kā u sburta... Luuħ, isgħażju jau i gulet no istabas... Nu, Majina jau reds wiċċur briħnumus! Waj tas nu kas fəwiżi kifs, kā karstajā waħħas laik ēet aħra gulet. Bet es jau Majinu pasiħstu: wina jau newar ixtisti kaut kā weħx-miga nestahstijuse.“

„Par manejo ar' ko teiġa?“

„Neko dauds. Es jau eepräfijos, saif, ko tas muħxsu Mades wiħrs labu dara, waj nebeħħda jās peħż seewas?“

„Eh,“ Majina safa, „winu dsiħwo kā purens, neleek fha ne simon.“

Stahstijaha fħalk strehbt preeħx winas aistħa to pużzeen asaidu. Made lehni isgħażja aħra.

Winas ūja tapa bahlaka; wina elpoja ūmagi, kruhtis tai zihnijsās kā pehz elpas.

Tumščas, nelaimigas domas, kuras lihds ūchim bija kaut kur turumā gulejuščas kā draušmainas ehnas, neskaidri nojauščamas, nu pēpešchi ūhka mahstes wirſū ūkaidri ūprotamas un bresmigas. Ščas domas auga kā padebeſs, kas negaisa pilns nahd draudigi aīsweenam tuvak, un gribēja wina waj noſmazet. Wina bija melojuſi, likdama ūhſtitajai juſt, kā no Leelnagu Karlines nelo nesinot. Bijā ta winu i redſejuſi, i dīrdejuſi par winas nelabo ūlawu . . . kā nu Juris . . . kā nu wina ūri pēmahniu? . . . Raſls winai ūchaudſās zeeti, wina nedrihſteja domat ūcho domu lihds galam. Bet wina newareja ari no tam atkratitees, tās eekehrās winai ūrdi un ūhza ūarstas aſnis kā wampiri . . . Waj tas nawa ūſirdets, waj pēedſihwots, kā mihrs top ūawai ūewai ne-ustizigs, vihdamees ar ūahdu palaidneezi? Bet Juris — taſ ūebuhs tahds . . . Bet ja nu tomehr! . . . Warbuht winaſč mairs tās nemihlo, ūſdſiſuſi wina miheſtiba no wehſuma, kā ta winam allaſč ūubijuſi? Ja, kadek tād winaſč ūchurpu nenaſk — waj ar to jau nawa kas iſſkaidrojams? . . .

Drudſchainas domas ūhka weidotees tehlōs. Juris . . . winam blakus „ta”; winaſč ūmejās, ūkuhpſia to . . .

„Wai Deewin, mai Deewin,” Made ūchuksteja, nespēhzigi uſ ūolina atſehſdamās. Kā winai par ūcho leetu jau agrak nebija nahzis prahātā?!

„Bet ūpeeda jau mani ūen, kā ūlogi ūpeeda,” wina ūluſu teiza.

Gruhti winai nahzās tilk tāhku ūawalditees, lai ziti mahſineeki, kuri maſarā ūaradās mahjā, nemanitu winas bresmigā ūstraufuma.

Ta bija druhma naſts . . . Winas lepnumis un ūpihtiba bija paſuduſčhi. Nu wina bija tikai ūewa, kura ūipri mihle un juht greiſſiridibū un bailes. Gara, tumšča besmeega naſts ar ūamīuſčām domām un ūuktām aſarām . . . Nē, tā ūair ūairs newareja eet tāhlaſ! Tagad wina pate bija gatava ūpert pirmo ūoli, pate ūaſemotees, lai tikai glahbti, kas wehl glahbjams . . . Wajadſetu eet turpu jau riht, ja ween waretu un ūeſliktos pahraſ ūſtrihtoſchi. Bet ūiswehlakais ūwehtdeen. Gara gan buhs nedela, kā muhſchiba . . . Ja, ja, jadara kas; — ar ūchām domām newar ūſihwot.

Rihtā wina ūluwa meerigaka. Ūkaidraſas juhtas nehma uſ brihdi ūirsroku. Kadek jau eedomatees til kauni? Ko mihlo, tam ūstizās. Ja Juris to mihlojis un wehl mihlo, tād wina uſ ūreeſchu buhs laimigi. „Dariſchu ūisu, lai wezā ūatikſhana un laime nahk atpakaſ . . .”

Wina dewās uſ tihrumu, kur meeschu druwa gaidija uſ ūopejeem. Ziti ūrahneeki wehl bija ūee rijas ūhſchanas. Kad wina nonahža tihrumā, gar kuru gahja maſs lauku ūelſch, pa to ūaſchlaik brauza ūahds ūauezs ūihreetis.

„Kur nu, ūinutehw, braukdami,” wina, ūeewpalihgu ūanehmusi, ūrauzeju ūſrunaja. Tā ūija ūalwainu ūobeschneeks.

„Ah, nu tāhli!” wezais jautri atbildeja. „Nu, ja gribi, maru i ūawam ūihram no ūewis ūiſwest labas deenas.”

„Kur tād ūuhs ūraukſeet?”

„Tāſni uſ ūobeschneekem.” Eſot tur ūee ūobeschneeka, wina ūadeneela, maſas wajadſibas.

„Nu, labi, labi, aīswedeet.“ Peepeschi kahdas domas eeschahwās winai prahā. „Un pašakeet ar' ka puika tahds newesels. Pats jau wiſu waſaru nawa te bijis . . .“ wina ahtri peebilda.

„Kas? Stipri ſlims — waj?“

„Ja—a . . . Kas war ſmat . . .“

„Iſtahſtſchu jau, ſinams. Kā t' ſhis ar' til ilgi nemaf nenaht! Ka lai waj kahds nomirſt — hm . . . wezitispukojas un aīſbrauza.

Made juta waigus twihſtam. Tee jau bija meli, ko wina nupat ſarunaja. Puika bija weſels. Bahra deenas atpakač wirſch gan bija tahds ſatwiħzis un ſcheljōjas ar gal-wim. Čeſnas no aufſtaka wehja — nekas weirač. Pagulejās un nu gahja atkal ka kuſteja ween . . . Bet nu Jurim wajaga naht, ja tam wehl jel maſ wihra un tehwa ſirds . . . Sparigi wina fahka plaut kuplos meeschus.

VII.

Ari Stabinsč domā groſit dſihwi.

Ne maſumu uſtraukts Juris ſanehma ſimu, ka wina Kahrličis eſot ſlims.

„Un eſi tu ar zilwels!“ wezitispukojas. „Wiſu waſaru wiſch nezel ne kahjas uſtureeni. Aīdomajis jel buhtu, ka ta tawa ſewa un tas taws behrns!“

„Slīki jau ir tehw.“ Juris ka wainigs atſinās.

Redſedams, ka Juris uſtraukts no dabutās ſinas, zeeminsč paſkaidroja, ka bihſtama jau neka neefot, gan jau buhſhot wiſs labi, tač apmeļlet ſawu ſewu un meesigu behrnu — tas jau eſot katra kriſtiga wihra peenahſums. Tā wezitispukojas to leetu nolihdſinaja.

Juris labprah tani pafchā deenā buhtu gahjis uſ Kalwainēm, bet tas nebija eespeh-jams: drūva ſtahweja gatawa, pat jau bira laukā tihrumā, jakul ari, — darbs uſ darba; un laiks labs: jarauj ko maht. Šaimneeks jau lapraht wina neaſlaiftu — veena tahda deena leelā wehrtibā. Weetneeku atraſt ari tahdā darba laikā nenahtās weegli. Un ja nu leeta nebija bihſtama, tad jau eeschanu wareja tihri labi atlikt lihds ſwehtdeenai.

Peenahža ſwehtdeena, bet Juris bija pamifam zitās gaitās, neka domajis. Šestdeenās nowakarē wiſch brauza ar labibas weſumeem ſaimneekam lihds uſ peezeſdeſmit werſtes attahlo meestu. Šaimneeks bija pahrdewis labibu — wajadſeja to nowest. Bet lai darba laiks netiktu dauds ſawets, tika iſleetota ari ſwehtdeena. Otrs Robeſchneeku puifis bija ſameſhgijis kahju un Juris newareja valikt nebrauzis. Nepatihkami tas bija, bet tur newareja neko darit. Un winu jau ari nomeerinaja: kas tur nu til bihſtams warot buht . . . tad jau buhtu tikusi laista pamifam zitada ſina . . . Kad jau lihdsſchim neefot gahjis, tad warot wehl zeeftees weenu nedelu. Un tā ari valika.

Ihgni Juris iſbraukaja meestu, beſgaligi garas iſſlikās pahejās deenas mahjās . . . Ja, taſchu beidsot ſeſtdeenas wakars. Nebuhtu til peekuſis, waretu tuhlit eet . . . Bet gan rihtu . . . Redſes kahda buhs Made . . . Un ja ari ta nebuhtu wina gaidijuſe — tur taſchu ir wina behrns . . . Jau agraki wajadſeja eet. Warbuht ari Made buhs fahkuſi domat zitadi. Uſſels atkal wezā laime. Un Juris fahka ſapnot ſawu wezo ſapni par maſu mahjīmu un ſemes ſtuhriti, ko wiai abi ar weenoteem ſpehleem eeguhs un nodibinās patſtahwigu dſihwi . . . Domās nogrimis wiſch vehz wakarinām ſehdeja iſtabas preefchā uſ halzinās. Te winu kahds iſtrauzeja. Tas bija Stabinsč.

„Tewis jau wairs nemaf nedabù redset,” Stabinisch fuhrojås. Deesin, ko weens pats warot mahjås fadarat. Juris fmehjås. Winsch noprata, par ko Stabinisch domaja. Luhf sen jau winsch lihds ar to nebijsa gahjis us „Rengi” un Stabinam nebijsa lahga beedra pee „pusites”.

Pehz garakam pahrrunam par schahdam tahdam leetam Stabinisch sahka ta nemeerigi krimschkinat. Juris noprata, ka tam kas fewischkis fakams. Kad Stabinam neweizas ko teikt, tad winsch aisweenam ta krimschkinaja.

„Ja, wiñadas buñschanas jau jaatgadás . . . frm—hm—hm . . . ta daschs no-
doma wiñu muñschu nodñishwot neprejees, bet neña, beigás i apprezás frm—hm—hm.“

„Nu, daschs zits nu gan, bet tu jau ne, tu jau ar meiteescheem tak nekimerejees.“
Juris teiga fmeedamees.

"Ja, bet . . . buhs i man jaaprezejās . . . Ko tu domā? Buhtu jagroša dīķihe . . .
Ķermīh . . ."

"Ro es domaju? Prezees, wezais kara-wih'r, luhk, un tas ir labi!"

Stabinsch tapa droschaks un sahka isteiktees skaidrafi.

Luhk, wünsch jau nu i esot te us Robeschneekem kahdas reisites atnahzis — un wezaïs puisis drusku nokaunejäas — us to pašchu Karlinu Bet nu fakot, ka janemot ween, zitadi wairs nebuhschot labi un wezaïs puisis apkaunejäas wehl waikaf.

"Nekas jau nebūtu," minėj turpinają, projam ūkistamees, "bet es esmu dūrdejis; tačiau jau agrak būjis tāhds blameers . . ."

„Ko klausēs lausīt pārakās — kad skaidri neka nesini. Vaij māsumu ko ūarunā. Tās melsčas jau te Maja ūawahkuse — ko tur dauds war finat.“

"Bet ja nu es negribu nemt, tad jau atkal isnahk blameers . . . Tas nu gan nefas nebuhtu — klausees meiteeschu neekôs! . . . Bet man nepatihk, tad fahk runat . . ."

“Tew taf wina patihé maj ne?”

"Nefas, qlihts meiteets."

„Nu reds' sche! Tad iau nemas nebuhsí semě kritis, wiua panemdaus.“

Stabiaš pəhdigi ari tam peekrita un ujaizina ja Zuri eet minam lihds us „Rengi“. Schim kā par mēlmu peetrubais tabatas — zitadi iau nebuhtu i aabiis.

Bet Juris atteizās. Winam tagad bija kruhtīs tāhā jauna, preezīga jaunīma, kuras winam neparko negribetos nest uš krogū! Winsch gribēja labāk ar savām zēribu domām valīt weens pats.

Stabinsch aisaahja.

„Luhk, wezais, kā tew gadijees . . .“ Juris nobonaja winam pakal ūstatidamees. Bet tai paſchā reiſē wiſch ari ūajuta, kā nedrihkfis wiſ Stabinam ūmeetees, kā ir tam pat wehl tā kā pateižibū parahdā . . . Bet paſcham winam tagad bija tilkauðs juhtu un domu, kā wiſs, kās ar tām nefaiſtijās, drihs aijmirfās.

VIII.

Kā ūnās deenās.

Bija dsestrs rudens rihts. Uz plawām un mescha lihtschōs lihgojās miglas plihwuri; leelas rasas lahses ūmagi krita no ūku sareem, kas brihscham dsestrajā wehſmā eelihgojās.

Wisi zeli wehl bija tukšči no laudim, dabā kluſums. Netumis tikai dſird kahdu gowi eemaujamees, kad to laiſch iſ tukhts, lai dſihtu ganōs, waj ari kahds ganu ſuns ar modreem ſpehkeem ſkali reī pee egles, uſ kuras ſara fehd ſarkanā wahwerite, azinas ſpirdſinadama un par eedomigo ſuni ſmeedamās.

Juris naigi dewās uſ preekſchu. Eh, lai tagad paſcheem kahda ſatiſchanas — ne- gahjis wiſch newareja palift . . . Un nu aikal redſeſchu wiſu, ſawu Madi . . . Ju- ris domaja un pee baſchām un nemeera par dehlu jauzās flaht nemeerigi preezīgas jaufmas.

Bet kamehr Juris noſtaigā deesgan tahlo zelu, laika deesgan, paraudſitees, kā klah- jās Kalwainēs.

Wiſu nedelu Made zereja, kā, ja ne darbu deenās, tad wiſmas ſwehtdeen, Juris buhſhot. Nebija. Neatnahza ari ſeſteenās nakti, ko Made, gaſidama, pawadija no- modā. Bet tak ſwehtdeen! Neka! Lihds puſdeenai wiſa wehl zereja un turejās, bet tad wiſai uſnahza tahds ſawads gurdenums un neſpehks. Metās auſti, — tikai ſirds ſita ahtri . . . Nebuhs! Taſniba wiſs, par ko domajuſi un baidiſuſees . . . Beigts wiſs! . . . Protams, kā wiſch wairs ſchurpu nahks . . . Ak Deems! . . .

„Made, kas tew ir? Waj tu eſi ſlima?“ brahlis prasiha, redſedams to bahlu, ar dreboſchām rokām.

„Nekas . . . Tik druſku nelabi. Laikam druſku paſaluſi . . .“ Made atwairijās.

Pee wakara wiſa, teikdama, kā eefshot laukā ſpirdſinates, atſtahja dehleņu brahla ſeemas paſrīnā uſ aiſgahja uſ Kalwainu kaimineem pee ta paſcha weziſča, kuriſh brauza zeemā uſ Robeſchnekeem. Warbuht tas warēs wiſai ko teikt par Juri — kaut ari laumu, no kā wiſa bijās . . . Bet tur wiſa nedabuja nekahdas ſkaidribas. Wezitīs brihnejās par Jura neatnahſchanu, bahrās un heigās noteiza, kā tahdi jau eſot tee ſha laika zi- weki — ko tee wairs iſtaifot . . . Kas ſin, buhſhot eeffatijees wehl zītā . . .

Tas bija Madei kā jauns vīleens nahwes ſahļu. Kā apſtulbuſi wiſa wakara krehſlā gahja uſ mahju.

Sili-peleki ſmagi mahkori lehni un ſemu peldeja par nobahluſchajeem laukeem. No kokeem bira lapas . . . Zelfch gahja gar tumſchu duhnainu eſeriu, kuram apkaht bija ſaanguschi beesi elſchau kruhmi. Made apſtahjās kā noreibuſi. Uhdens melns kā naſts, nepaſitās ne wilnitis, nepaſitās ne uhdens ſahle. Kluſs . . . tik reti kahda lapina ee- tſchabās, friht un paſuhd melnajā uhdenī . . . Murgainas tumſchas domas nahza Madei prahītā. Luhk — — — un wiſs beigts . . . Dſihwe jau tā kā tā beigta . . . Lai tad wiſch redſ, kas noteek . . . Ja gan! Tab wiſch redſes kas noteek . . . Bet tad wiſa kaut ko atminejās. „Karlītis, Karlītis, mans dehlinſch . . . Nur tad wiſch paliftu, nabadſinſch, beſ tehwa, beſ mahtes . . .“ Wiſa dewās projam.

Nahkoſchā deenā wiſa newareja zeltees no gultas, ſchehlojās par breeſmigām ſahpēm kruhſis un galwā. Brihſham, meegā laiſdamās, ta pat mурgoja. Brahlis bija nemee- rīgs, grībeja ſuhtit Jurim pakal, tikai wiſa to atrunaja: ja jau nepalikſhot labak tad wehlak. Uſ nedelas heigām wiſa ſahka pateeſi aikal zeltees — wahja, neſpehžiga, kā buhtu deesin zīt ilgi ſlima gulejuſi. Brahlis apmeerinajās, dſihrās ſwehtdeen braukt uſ baſnizu un turpat pa zelam valaift Jurim ſinu. Made ari wehl ko zereja: Jurim jau wareja buht-eegadijuſees kahda newala, wiſch wareja eerastees wehlaku — kaut kuru

deenu . . . Ja ari dabujis sinu, ka wina pate flima, tas nenhaks tomehr, tad — ja, tad wiſs pagalam! . . . Kas pehz tam lai noteef — to Deewis ween sin . . .

Swehldeenas rihtā brahlis un mahrfcha aifbrauza uſ baſnizu: ari ziti mahjineeki ſchur un tur iſſtaigaſa. Tas Madei bija tikai pa prahamt: warbuht wiſch nahks un tad tee warēs netrauzeti iſrunatees un — iſlihḡt . . .

Beeſchi wina gahja ahrā no iſtabas, lai ehrbega galā noſtaſjuſees paſſatitos uſ zelu, pa kuru wajadſeja Jurim nahkt. Dauds reiſes jau wina bija weltigi noſtaigaſuſi un ſchaubas ſahka atkal grauſtees firdi. Nenahks! Breeſmig! Ko tad winai domat, ko darit? Bet neſchēhligee jautažumi iſgaiha tā migla, tad wina heidſot uſ zela, wehl labā attaļlumā, pamanija paſihſtamo ſtahwu, kureſch ſteidſigi tuwojās.

Waigōs winai eefchahwās ſahrtums un kruhtis abtri zihlajās. Zik ſkaista bija wina, ſchi ziftahrt ſtarbā, nemihligā ſeema!

Juris wina pamanija tikai tad, tad bija peenahzis jau gandrihs ſlaht. Wina ſejā Made redſeja baſchas un nemeeru. Wina pagahjās tam preti.

Wini ſadewās rokas un eeffatijsas weens otram azis, tā atbilbes uſ ſawām gaideam mekledami. Tad Juris pret wina paleezās un wina apſawās abām rokām ap wina ſaklu, to ſkuhpſtida. Beeſchi mihram peeglauſdamās, Made ſahka ſchmuktet. Juris uſtrauzees luhkoja eeffatiſees winas ſejā, ko ta ſiehpa uſ wina kruhtim.

„Made, waj Karlitis ſlims?“

„Ne, ne, weſels, es . . . aij laimes, ka tu eſi . . .“ un wina, no jauna ſahldama raudat, atkal paſlehpā ſeju uſ mihra kruhtim.

Puiſens wehl guleja. Juris noleezās pār gultu un maſo noſkuhpſtija. Puika kepu-rojās ar rozinām un pa meegam ſmehjās. Smehjās ari Juris un Made laime mirdſo-ſchām azim uſ mineem ſkatijsas.

„Labi, ka Karluks atkal weſels. Bet kahda tu pate eſi, Made? Zik wahja un bahla! . . .“

„Man nebija daſchas deenas labi.“

Juris tapa ruhpju pilns. Bet Made wina nomeerinaja: nu buhſhot wiſs labi . . . Wina apſehdās weens otram blakus.

„Es jau pee wiſa mainiga, peedod man, mihlais Zuri! Možiju temi . . . Peedod man . . .“ wina tſchukſteja tam pee pleza glauſdamās un aſarū lahſes tai riteja pār waigeem.

„Ne tu ween — waj tad es labs! . . . Es muhſham newaru aifmirſt ſawas mul-kibas, ka es pret tewi pažehlu . . .“

„Nerunā, nerunā! Made teiza un peespeeda ſawu waigu pee mihra luhpām.

„Ne, wiſu mumis wajaga iſtihrīt to wezo raugu, wiſu,“ Juris teiza un ſmehjās.

„Nuja, tad man ar' jaſaka, ko man tihri bailes teift . . . Zuri, tu tak nenemſi kaunā? . . . Man poſchai kauns, ka man taħdas domas warejuſchas nahkt prahta. Es eedomajos, ka tu mani waretu pameſt, peekertees zitai . . . Tur jau Robeschneekos efot tagad Leelnuq Karle . . . par wina jau melſch breeſmigas leetas . . . Waj Deewin, Zuri, tad es to eedomajos, zik tad es biju nelaimiga! . . . Man buhſtu tad waj ja-mirſt, ja tu . . .“

„Nabadsite!“ Juris teiza, seemu opnemdamis. „Naw gan wina laba feeweete, tas teesa, un ja es temi masak mihletu — Deews sin . . . Bet nu tu welti baidijees . . . Waj tad es wairs drihkfstetu tem azis rahditees! . . .“

Weegli uselpoja Made. Wiſs ſmagums nu bija ſudis. Weens pee otra, weens otra roku turedami wini fehdeja un runajās.

„Nu jau tihri kā ūenās deenās!“ Juris preezigi ſmeedamees iſſauzās.

„Kā ūenās deenās,“ Made atbildeja . . .

Laiks aistezeja ahtri. Pahrbrauza baſnizeni. Juris nozeemojās lihds pawakarei un tad atkal dewās zelā. Laime, kura winam jau ūen dota, nu tam iħsteni, juhtami peede-reja. Winaam gribejās uſgawilet . . . kā jauneklim.

Pehz norunas Kalwainēs, Juris pehz trim nedelām brauza Madei pakal.

„Luhk, ka newari mis bes ūewas dſiħwot,“ Mades brahlis, ſobgaligi ſmihnedams, teiza Jurim. Bet leez weħru: nahloſhds Durgōs mahfa atkal naħfs pee manis; un tu, lai nepaliku weentulis, ari mahksees fchurp. Iſtiksim paſchi ween bes leekas ūaimes. Tu tač negribeſi atkal palist atraitna kahrtā?“

Juris maſleet nokaunejās. Mades brahlim bija ari ſħis un tas jau tizis ūinams.

„Nu, nu, gan jau redsejim,“ tas Juri nomeerinaja.

Wakarā wini pahrbrauza Robeschneekds. Sirgu noweetojis, Juris ari eegahja flehti, fur Made riħkojās ap laħdi, tan ċiex drehbes noglabadama.

„Nu, ūew,“ wiſch teiza ſmeedamees, kaf ta bij ūanu darbu pabeiguſi, „waj nu wehl kahdreib ſchikkimees?“

„Juri, kā tu nu war iħxu!“ wina tam laipni pahrmeta. „Nekad gan wairs! . . .“

Un wini ūeedsa weens otram roku.

Sihkumi.

Schaufmigs eerozis. No gada uſ gadu karā leetojamo naħwigo eeroſchu iſgudro-jumi pawairojās un likās jau, ka taħlač ſħahdā gaitā newar eet, bet ar jauno gadu-ſimteni ir peenahžis flaht kahds wehl breefmiġats eerozis par wiſeem teem, kahdi jau ta-gad ir. Schis ſchaufmigais eerozis ir kahds milſigs — 100,000 mahrzinu ūmags un 44^{1/2} peħdu garſch — leelgabals, kuru ir iſgudrojis Luís Gatmanis Tschikago pilfeħtā, Amerikā, un kuru, pehz daudseem iſmehgina jumieem, tiſko ofiziiali ir peenahmuſe Amerikas Saweenoto Walstju walidiba. Tas ir 18 kalibra (zollu), granatu met uſ peezām juhdsem un ar weenu ſħahweenu war iſniħzinat jaunakas konstrukzijas fugi ar wiſeem zilwekeem, kas uſ wixa atraħtos. Bigaram lihdsigas granatas, kahdas preefch ū ūħda leelgabala iſgar-tawo, laħdetas ar besduħmu pulweri, wiſbreefmiġako no wiħam ſprahgħostħam weelām. Schahweens iwer 600—800 mahrzinu un weenigi jau no gaix ū ūħda fatriħżinajuma, kas zelās zaur granatas ſķreßhanu, war tikti nofista waj ūtropkota katra dſiħmiba, kas atgadabs pa zelam. Pee nejen Amerikā iſdariteem iſmehgina jumieem eksperti tika loti uſtraukt i par jaunā naħwigā eeroſha fadragajoscho speħku. Biżi uſzelta no desmit zollu beesām teħrauda brunaam iħpaſchi iſtureja wairakus parasto leelgabalu ſħahweenus, bes ka buhtu fur manami apkahljets, bet weena Gatmana leelgabala granata to nopoſtija lihds pamatam un nepa-

likā weseļa neweena balska, neweena brunu gabala; pat dasħas usbuħwes daħla bij ajsneħ-
stas taħlaq par dimmam juħdsem. Wissi klah teħosħee weenprah̄tigi atsina, ka zaur taħdu
fchahweenu war iſniżzinat paſħu siġra klo brumu-kugi. Schi ismeħginajuma panahkumi jo
wairak ir eewehrojami zaur to, ka fchahweenam bij nemta granata ar 135 mahriziām
sprahgħistosħas weelas, t. i. tik' weena zeturtà dala no ta daudsum, kahdu tanī waretu
eelik wajadħibas gadijum. Għatmanis ir nodarbojees wiċċu faru muhſħu ar sprahgħo-
ħu weelu ispeħiħiħanu un jau fien ir pasihstams kara isgħudrojumu laukfa kā zilweks, kas-
laidis kla jā ne masuma weħrtigu isgħudrojumu. Titkai taħlaq, warbuhi ka tā iſdo seees
faru noweħrfst?!

Alfa.

Atwilktni mihħla.

(Weħfmiex u Kahrliex.)

L	E	E	P	A	I	A	
B	t	o	d	a			
K	r	u	h	f	a		
K	u	r	n	e	t		
S	a	k	n	i	t	e	
P	r	a	u	l	s		

Peezas apakħejas atwilktnej jaatwelt pa finn amm daščam ruħittem u preeħiħu
tā, ka iſnaħk kahda Latweeħħu dsejneekha wahrods.

Dsejneeka kriptogrifs.

(Iſdotox no Legħdin u Oswald.)

Kulos es, kā pliks pa naħtrám,

Tumisiba, kif ween tik' skatás,

Naises moza naft' un deen'

Aukštums miħur, kif ween eet;

Un pee tam liħds weħjam aħtram

Ak! u wiċċas paċċaul's platás

Dsilħwes feedon's projam kteen.

Raw neweens, kam laime feed.

N.B. Tiekni drukatos burtus pareisi jaftahdot, dabonam f'ho pantinu fäzeretajha wahrodu.

Iſdeweħj u redaktors: Dr. A. Bielenstein. Redaktors: J. Weissmanis.

Дозволено цензурою. Рига, 9-го июля 1901 г. Drukats pes J. F. Steffenhagena un dehla Jelgawā.